

Business Centre Club

Warszawa, 18 stycznia 2019 r.

OPINIA

dotyczy: projektu rozporządzenia ministra inwestycji i rozwoju w sprawie standardów dotyczących przestrzennego kształtowania budynku i jego otoczenia, technologii wykonania i wyposażenia technicznego budynku oraz lokalizacji przedsięwzięć realizowanych z wykorzystaniem finansowego wsparcia z Funduszu Dopłat

Choć cele i założenia projektu rozporządzenia zasługują na ogólną, pozytywną ocenę, zawiera on liczne usterki, niespójności i nieścisłości, które nie powinny znajdować się w akcie prawnym o charakterze technicznym. W szczególności, mając na uwadze fakt, że przepisy projektu kierowane są w głównej mierze do osób niezajmujących się zawodowo prawem, przepisy te powinny być sformułowane jasno i konkretne. W opinii BCC, projekt nie spełnia tego wymogu i wymaga dalszych prac oraz modyfikacji przede wszystkim z punktu widzenia legislacyjnego. Proponujemy poddanie projektu weryfikacji przez osoby biegłe i posiadające wiedzę ekspercką w zakresie budowlanym oraz architektonicznym z uwagi na fakt, że w wielu miejscach wprowadza on odstępstwa od ogólnych przepisów budowlanych.

Zgodnie z uzasadnieniem załączonym do projektu, ma on na celu realizację upoważnienia zawartego w art. 14a ust. 2 ustawy z 8 grudnia 2006 r. o finansowym wsparciu tworzenia lokali mieszkalnych na wynajem, mieszkań chronionych, noclegowni, schronisk dla bezdomnych, ogrzewalni i tymczasowych pomieszczeń. Z uwagi na doniosłe znaczenie społeczne, jakie pełni realizacja przedsięwzięć w oparciu o przepisy ustawy, standardy ustanowione dla tych przedsięwzięć muszą w precyzyjny sposób określać wymogi, jakie mają spełniać wykonane przedsięwzięcia, a jednocześnie przy projektowaniu tych standardów konieczne jest uwzględnienie celów realizowanych przedsięwzięć oraz społeczno-ekonomicznych kosztów przyjęcia poszczególnych rozwiązań. Kluczowe znaczenie ma przy tym fakt, że projektodawca zadeklarował konieczność zapewniania spójności regulacji zawartej w projekcie z ogólnymi przepisami budowlanymi, a sam projekt ma mieć charakter doprecyzowujący względem przedsięwzięć określonych ustawą.

Szczegółowe uwagi do projektu:

Samo rozporządzenie wchodzące w skład projektu składa się z dwóch paragrafów określających przedmiot regulacji (§1) tj. standardy przedsięwzięć realizowanych z wykorzystaniem finansowego wsparcia z Funduszu Dopłat oraz datę wejścia w życie (§2). Należy przy tym zauważyć, że z uwagi na ramy czasowe prac nad projektem, data wejścia w życie będzie musiała ulec zmianie przed ostatecznym przyjęciem projektu.

W pierwszej kolejności, z aprobatą należy odnieść się do pierwszych postanowień załącznika, które wprost wskazują, że projekt ma charakter uszczegóławiający i doprecyzowujący w stosunku do ogólnych przepisów szeroko rozumianego prawa budowlanego, a nie kompleksowy. W szczególności za trafne rozwiązanie należy uznać przyjęcie w załączniku i całym projekcie metody sformułowania przepisów jako swoistego *lex specialis* w stosunku do przepisów ogólnych prawa budowlanego, które nie wyłącza ich stosowania w zakresie nieuregulowanym w projekcie.

Pozytywnie oceniamy także zaproponowane w załączniku powiązanie realizacji przedsięwzięcia z obowiązkiem zastosowania koncepcji urbanistyczno-architektonicznej. Mając na uwadze charakter realizowanych przedsięwzięć jako kompleksowego realizowania szerszych programów o charakterze przynajmniej częściowo socjalnym, konieczne jest zapewnienie stosowania elementu planistycznego w celu uniknięcia fragmentaryzacji i rozdrobnienia.

Częściowo krytycznie odnosimy się do zaproponowanego w punkcie 4 lit. b) i c) załącznika sformułowania „zgodnie z zapotrzebowaniem” w odniesieniu do wymogu dostępu do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i elektrycznej. Sformułowanie to może budzić wątpliwości co do zastosowania jako *lex specialis* w stosunku do § 26 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Zgodnie z ogólnymi przepisami budowlanymi, działka budowlana zasadniczo musi mieć możliwość przyłączenia do opisanych w załączniku sieci. Domyślać się można, że sformułowanie jakie znalazło się w załączniku miało na celu podkreślenie, że w szczególności w odniesieniu do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej dostęp powinien odpowiadać zapotrzebowaniu przedsięwzięcia. Niemniej jednak, zapis taki może powodować wątpliwości i stanowić podstawę argumentacji, że z uwagi na ekonomikę przedsięwzięcia nie jest wymagany chociażby dostęp do wody bieżącej z sieci wodociągowej. Takie rozumienie byłoby, w opinii BCC, oczywiście sprzeczne z założeniami projektu. **Proponujemy rezygnację z zapisu „zgodnie z zapotrzebowaniem” lub co najmniej jego przeformułowanie.**

BCC krytycznie odnosi się do propozycji zawartych w punkcie 4 lit. d) i e) załącznika dotyczących lokalizacji przedsięwzięć w sztywno określonej odległości od przystanków komunikacyjnych, szkół i przedszkoli. Pozostawienie sztywnego ograniczenia (odpowiednio nie więcej niż 1000 lub 500 m w stosunku do przystanku oraz 3000 lub 1500 m w stosunku do szkoły/przedszkola) może w praktyce uniemożliwić realizację przedsięwzięć lub znacząco je utrudnić. W praktyce bowiem, w szczególności szkoły i przedszkola tworzone są w obszarach względnie silnie zabudowanych, na których trudno byłoby lokalizować kolejne inwestycje, w tym w ramach przedsięwzięć na podstawie ustawy. Mając na uwadze doniosłą rolę jaką pełnić mają te przedsięwzięcia oraz pilną potrzebę ich realizacji, w

opinii BCC, rozważenia wymaga możliwość liberalizacji tych zapisów. W ten sposób możliwe stałoby się zapewnienie większej swobody w realizacji przedsięwzięć na podstawie ustawy, w szczególności w postaci umożliwienia wykorzystania większej liczby nieruchomości w tym celu.

Krytycznie należy ocenić punkt 6 załącznika przewidujący obowiązek zaprojektowania stanowisk postojowych dla samochodów. Przepis ten znacząco przypomina § 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, przy czym, zdaniem BCC, nietrafnie posługuje się sformułowaniem „zaprojektować”. Bardziej trafne byłoby powtórzenie przepisu rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, który mówi o „urządzeniu” stanowisk postojowych.

Należy zwrócić uwagę na niekonsekwencję projektodawcy w posługiwaniu się jednostkami miary. W szczególności w punkcie 8 załącznika, jednostka miary jaką się posłużono to centymetr. Mając na uwadze tezy zawarte w Uzasadnieniu do projektu o konieczności częściowego powielenia ogólnych przepisów budowlanych celem zapewnienia zgodności przedsięwzięć z nimi nawet w przypadku uzyskania zezwoleń na odstępstwo na zasadach ogólnych, w opinii BCC załącznik w tym miejscu wymaga rewizji i przeformułowania w sposób uwzględniający sformułowania zawarte w przepisach ogólnych. Uwaga ta odnosi się przy tym do całości zapisów zawartych w załączniku stanowiących w istocie niedokładne powtórzenie przepisów ogólnych. W szczególności, w tym przypadku nieuzasadniona jest zmiana jednostek miary i bardziej właściwym byłoby posłużenie się jednostką metra, używaną do opisu *de facto* tego samego parametru w § 21 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Krytycznie można ocenić proponowany wskaźnik zawarty w punkcie 16 załącznika. W istocie, uzasadnione jest określenie metody obliczania planowanej liczby mieszkańców realizowanego przedsięwzięcia. Jednakże **zaproponowany w załączniku wskaźnik 28 metrów kwadratowych powierzchni użytkowej mieszkań na osobę wydaje się znacznie zawyżony i zbyt sztywny**. Stosowanie zaproponowanego wskaźnika skutkować będzie ograniczeniem możliwości adekwatnego planowania liczby mieszkańców w budynku, który na zasadach ogólnych mógłby być zamieszkiwany przez większą ich liczbę. W tym kontekście, zwracamy uwagę w szczególności na § 94 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, który przewiduje minimalną powierzchnię mieszkania jako 25 metrów kwadratowych. W projekcie natomiast większa powierzchnia przewidziana jest na każdą osobę mieszkańca. **BCC proponuje odpowiednio i proporcjonalnie obniżyć ten wskaźnik.**

Z legislacyjnego punktu widzenia należy negatywnie ocenić propozycję punktu 23 załącznika. W istocie, pomijając nawet wielokrotnie występującą w projekcie nieścisłość związaną ze stosowanymi jednostkami miar, przepis ten sformułowany jest nieprecyzyjnie. Uzasadnione jest doprecyzowanie konkretnej szerokości drzwi do kabiny dźwigu niemniej jednak, propozycja zawarta w projekcie jest wewnątrz sprzeczna. Z jednej bowiem strony, przepis ustanawia sztywny wymóg szerokości drzwi (90 cm), po czym w nawiasie dodane jest „zalecenie” by były one szersze (100 cm). Przepis o charakterze technicznym, który ma służyć konkretnej realizacji przedsięwzięć powinien ustanawiać

precyzyjne normy techniczne, a nie „zalecenia” o budzącej wątpliwości mocy wiążącej. **BCC proponuje, aby przepis zawierał wyłącznie określenie szerokości drzwi kabiny (np. 0,9 m) z zastrzeżeniem, że jest to szerokość minimalna.** W ten sposób możliwe będzie również stosowanie drzwi szerszych (np. o szerokości 1 m), w miarę potrzeby. Ponadto, proponujemy usunięcie z projektu sformułowania „zalecenie” z uwagi na fakt, że może ono budzić wątpliwości, czy przepis wymaga drzwi o szerokości 90 cm czy 100 cm.

Analogiczne jak w stosunku do punktu 23 załącznika krytyczne uwagi odnoszą się również do punktu 27 załącznika. W punkcie 27 również w sposób nieprecyzyjny, wewnątrznie sprzeczny oraz budzący wątpliwości z uwagi na „zalecenie” sformułowano wymogi dotyczące drzwi wejściowych do wiatrołapu w budynkach.

Podobnie, sformułowanie punktu 39 lit. b) załącznika – w projekcie posłużono się sformułowaniem „[...] *formie żółtego pasa szerokości ok 20 cm*”. Sformułowanie takie jest nieprecyzyjne, budzące wątpliwości i legislacyjnie nietrafne, w szczególności w stosunku do przepisów technicznych wymagających konkretności i precyzji. Pozostawienie takiego sformułowania skutkować będzie w praktyce znacznymi wątpliwościami w stosowaniu tego przepisu w szczególności chociażby jaka szerokość mieści się w zakresie sformułowania „ok” (z kontekstu wynika, że projektodawca miał na myśli „około”). Przepis ten wymaga konkretnego oznaczenia minimalnej i maksymalnej szerokości pasa.

Krytycznie należy ocenić ostatnie zdanie punktu 47 załącznika. Zdanie to sformułowano „*Jest to szczególnie ważne w przypadku mieszkań przeznaczonych m.in dla osób z niepełnosprawnościami, seniorów, rodzin z dziećmi.*”. Zdanie to w istocie nie ma znaczenia normatywnego. Z punktu widzenia legislacyjnego oraz z uwagi na konieczność przejrzystości przepisów technicznych, **BCC proponuje jego usunięcie z projektu.**

Mając na uwadze wszystkie opisane w uwagach szczegółowych okoliczności, w opinii BCC, projekt jako całość nie zasługuje na pozytywną ocenę i wymaga dalszych intensywnych prac.

Treść rozporządzenia		
1	§ 2	Z uwagi na ramy czasowe prac nad Projektem, data wejścia w życie będzie musiała ulec zmianie przed ostatecznym przyjęciem Projektu
2		
3		
...		
Załącznik do rozporządzenia		
1	Postanowienia początkowe	W pierwszej kolejności z aprobatą należy odnieść się do pierwszych postanowień załącznika, które wprost wskazują, że Projekt ma charakter uszczegóławiający i doprecyzowujący w stosunku do ogólnych przepisów szeroko rozumianego prawa budowlanego, a nie kompleksowy. W szczególności za trafne rozwiązanie należy

		uznać przyjęcie w załączniku i całym Projekcie metody sformułowania przepisów jako swoistego <i>lex specialis</i> w stosunku do przepisów ogólnych prawa budowlanego, które nie wyłącza ich stosowania w zakresie nieuregulowanym w Projekcie.
2	Pkt 1 – 3	Z aprobatą należy odnieść się do zaproponowanego w załączniku powiązania realizacji przedsięwzięcia z obowiązkiem zastosowania koncepcji urbanistyczno-architektonicznej. Mając bowiem na uwadze charakter realizowanych przedsięwzięć jako kompleksowego realizowania szerszych programów o charakterze przynajmniej częściowo <i>de facto</i> socjalnym, konieczne jest zapewnienie stosowania elementu planistycznego celem uniknięcia ich fragmentaryzacji i rozdrobnienia. Zapisy te współgrają przy tym, w opinii ZP BCC, z deklarowanymi w Uzasadnieniu celami dotyczącymi efektywności i ekonomiki podejmowanych działań w oparciu o przepisy Projektu
3	Pkt 4 lit. b) i c)	Częściowo krytycznie można natomiast ocenić zaproponowane w punkcie 4 lit. b) i c) załącznika sformułowanie „zgodnie z zapotrzebowaniem” w odniesieniu do wymogu dostępu do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i elektrycznej. Sformułowanie to może bowiem budzić wątpliwości co do zastosowania jako <i>lex specialis</i> w stosunku w szczególności do § 26 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Zgodnie z ogólnymi przepisami budowlanymi, działka budowlana zasadniczo musi mieć możliwość przyłączenia do opisanych w załączniku sieci. Domyślać się można, że sformułowanie jakie znalazło się w załączniku miało na celu podkreślenie, że w szczególności w odniesieniu do sieci wodociągowej i kanalizacyjnej dostęp powinien odpowiadać zapotrzebowaniu przedsięwzięcia. Niemniej jednak, zapis taki może powodować wątpliwości i stanowić podstawę argumentacji, że z uwagi na ekonomikę przedsięwzięcia nie jest wymagany chociażby dostęp do wody bieżącej z sieci wodociągowej. Takie rozumienie byłoby, w opinii ZP BCC, oczywiście sprzeczne z założeniami Projektu. W związku z powyższym, ZP BCC postuluje rezygnację z zapisu „zgodnie z zapotrzebowaniem” lub co najmniej jego przeformułowanie.
4	Pkt 4 lit. d) i e)	W opinii ZP BCC krytycznie należy odnieść się do propozycji zawartych w punkcie 4 lit. d) i e) załącznika dotyczących lokalizacji przedsięwzięć w sztywno określonej odległości od przystanków komunikacyjnych, szkół i przedszkoli. Pozostawienie sztywnego ograniczenia (odpowiednio nie więcej niż 1000 lub 500 m w stosunku do przystanku oraz 3000 lub 1500 m w stosunku do szkoły/przedszkola) może w praktyce uniemożliwić realizację przedsięwzięć lub znacząco je utrudnić. W praktyce bowiem, w szczególności szkoły i przedszkola tworzone są w obszarach względnie silnie zabudowanych, na których trudno byłoby lokalizować kolejne inwestycje, w tym w ramach przedsięwzięć na podstawie Ustawy. Mając na uwadze doniosłą rolę jaką pełnią mają te przedsięwzięcia oraz pilną potrzebę ich realizacji, w opinii ZP BCC, rozważenia wymaga możliwość liberalizacji tych zapisów. W ten sposób możliwe stałoby się zapewnienie większej swobody w realizacji przedsięwzięć na podstawie Ustawy w szczególności w postaci umożliwienia wykorzystania większej ilości nieruchomości w tym celu
5	Pkt 6	Krytycznie należy ocenić punkt 6 załącznika przewidujący obowiązek zaprojektowania stanowisk postojowych dla samochodów. Przepis ten znacząco przypomina § 18 ust. 1 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, przy czym, w opinii ZP BCC, nietrafnie posługuje się sformułowaniem „zaprojektować”. Bardziej trafne byłoby powtórzenie przepisu rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, który mówi o „urządzeniu”

		stanowisk postojowych.
6	Pkt 8 (analogiczne pozostałe postanowienia załącznika)	Z punktu widzenia techniki legislacyjnej należy zwrócić uwagę na niekonsekwencję Projektodawcy w posługiwaniu się jednostkami miary. W szczególności w punkcie 8 załącznika, jednostka miary jaką się posłużono to centymetr. Mając na uwadze tezy zawarte w Uzasadnieniu o konieczność częściowego powielenia ogólnych przepisów budowlanych celem zapewnienia zgodności przedsięwzięć z nimi nawet w przypadku uzyskania zezwoleń na odstępstwo na zasadach ogólnych, w opinii ZP BCC załącznik w tym miejscu wymaga rewizji i przeformułowania w sposób uwzględniający sformułowania zawarte w przepisach ogólnych. Uwaga ta odnosi się przy tym do całości zapisów zawartych w załączniku stanowiących w istocie niedokładne powtórzenie przepisów ogólnych. W szczególności, w tym przypadku, w opinii ZP BCC nieuzasadniona jest zmiana jednostek miary i bardziej właściwym byłoby posłużenie się jednostką metra, używaną do opisu <i>de facto</i> tego samego parametru w § 21 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.
7	Pkt 16	W opinii ZP BCC krytycznie można ocenić proponowany wskaźnik zawarty w punkcie 16 załącznika. W istocie, uzasadnione jest określenie metody obliczania planowanej liczby mieszkańców realizowanego przedsięwzięcia. Jednakże zaproponowany w załączniku wskaźnik 28 metrów kwadratowych powierzchni użytkowej mieszkań na osobę wydaje się znacznie zawyżony i zbyt sztywny. Stosowanie zaproponowanego wskaźnika skutkować będzie ograniczeniem możliwości adekwatnego planowania liczby mieszkańców w budynku, który na zasadach ogólnych mógłby być zamieszkiwany przez większą ich liczbę. W tym kontekście należy zwrócić uwagę w szczególności na § 94 rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, który przewiduje minimalną powierzchnię mieszkania jako 25 metrów kwadratowych. W Projekcie natomiast większa powierzchnia przewidziana jest na każdą osobę mieszkańca. W opinii ZP BCC wskaźnik ten powinien zostać odpowiednio i proporcjonalnie obniżony.
8	Pkt 23	Zdecydowanie krytycznie należy ocenić z legislacyjnego punktu widzenia propozycję punktu 23 załącznika. W istocie, pomijając nawet wielokrotnie występującą w Projekcie nieścisłość związaną ze stosowanymi jednostkami miar, przepis ten sformułowany jest nieprecyzyjnie. Rzeczywiście uzasadnionym jest doprecyzowanie konkretnej szerokości drzwi do kabiny dźwigu niemniej jednak, propozycja zawarta w Projekcie jest wewnętrznie sprzeczna. Z jednej bowiem strony, przepis ustanawia sztywny wymóg szerokości drzwi (90 cm), po czym w nawiasie dodane jest „zalecenie” by były one szersze (100 cm). Przepis o charakterze technicznym, który ma służyć konkretnej realizacji przedsięwzięć powinien ustanawiać precyzyjne normy techniczne, a nie „zalecenia” o budzącej wątpliwości mocy wiążącej. W opinii ZP BCC przepis ten powinien zawierać wyłącznie określenie szerokości drzwi kabiny (np. 0,9 m) z zastrzeżeniem, że jest to szerokość minimalna. W ten sposób możliwe będzie również stosowanie drzwi szerszych (np. o szerokości 1 m) w miarę potrzeby. Ponadto w opinii ZP BCC z Projektu powinno zostać usunięte „zalecenie” z uwagi na fakt, że może ono budzić wątpliwości, czy przepis wymaga drzwi o szerokości 90 cm czy 100 cm.
9	Pkt 27	Analogiczne jak w stosunku do punktu 23 załącznika krytyczne uwagi odnoszą się również do punktu 27 załącznika. W punkcie 27 również w sposób nieprecyzyjny, wewnętrznie sprzeczny oraz budzący wątpliwości z uwagi na „zalecenie” sformułowano wymogi dotyczące drzwi wejściowych do wiatrołapu w budynkach.

10	Pkt 39 lit. b)	Zdecydowanie krytycznie należy ocenić nieprecyzyjne sformułowanie punktu 39 lit. b) załącznika. W Projekcie posłużono się sformułowaniem „[...]formie żółtego pasa szerokości ok 20 cm”. Sformułowanie takie jest nieprecyzyjne, budzące wątpliwości i legislacyjnie nietrafne, w szczególności w stosunku do przepisów technicznych wymagających konkretności i precyzji. Pozostawienie takiego sformułowania skutkować będzie w praktyce znacznymi wątpliwościami w stosowaniu tego przepisu w szczególności chociażby jaka szerokość mieści się w zakresie sformułowania „ok” (z kontekstu wynika, że projektodawca miał na myśli „około”). W opinii ZP BCC przepis ten wymaga konkretnego oznaczenia minimalnej i maksymalnej szerokości pasa.
11	Pkt 40 lit e)	Krytycznie należy ocenić projekt punktu 40 lit. e) załącznika. W opinii ZP BCC przepis ten sformułowany jest niejasno i niezrozumiale, co skutkować może praktycznymi problemami z jego stosowaniem.
12	Pkt 47	Krytycznie należy ocenić ostatnie zdanie punktu 47 załącznika. Zdanie to sformułowano „ <i>Jest to szczególnie ważne w przypadku mieszkań przeznaczonych m.in dla osób z niepełnosprawnościami, seniorów, rodzin z dziećmi.</i> ”. Zdanie to w istocie nie ma znaczenia normatywnego. Z punktu widzenia legislacyjnego oraz z uwagi na konieczność przejrzystości przepisów technicznych, w opinii ZP BCC powinno zostać usunięte z Projektu.

Kontakt do eksperta:

dr Łukasz Bernatowicz

ekspert BCC ds. infrastruktury, prawa budowlanego i zamówień publicznych

członek Rady Dialogu Społecznego, członek Rady Zamówień Publicznych

tel. 502 066 619

e-mail: lukasz.bernadowicz@bcc.org.pl

Kontakt dla mediów:

Emil Muciński

rzecznik, Instytut Interwencji Gospodarczych BCC

tel. 602 571 395, 22 58 26 113

e-mail: emil.mucinski@bcc.org.pl; instytut@bcc.org.pl

Business Centre Club istnieje od 1991 roku. Jest prestiżowym Klubem przedsiębiorców i największą w kraju, ustawową organizacją indywidualnych pracodawców. Grupa BCC składa się z Klubu BCC, Związku Pracodawców BCC i Studenckiego Forum BCC. Członkowie BCC zatrudniają ponad 400 tys. pracowników, obroty firm sięgają 20 miliardów złotych. Wśród członków BCC znajdują się największe korporacje krajowe i zagraniczne. Członkami Klubu są także uczelnie wyższe, wydawnictwa, szpitale, prawnicy, dziennikarze, naukowcy, lekarze, wojskowi i studenci. BCC prowadzi działania w blisko 250 miastach i 23 łóżach regionalnych na terenie całej Polski. Koncentruje się na działaniach na rzecz rozwoju gospodarki i pomocy przedsiębiorcom. BCC jest członkiem Rady Dialogu Społecznego. Koordynatorem wszystkich działań BCC jest Marek Goliński.

Kontakty prasowe: <http://www.bcc.org.pl/Eksperci.244.0.html>, więcej: <http://www.bcc.org.pl> oraz: <http://www.facebook.com/pages/Business-Centre-Club>